

PSALMII (CARTEA I)

Capitolul 1

1 Ferice de omul care nu se duce la sfatul celor răi, nu se oprește pe calea celor păcătoși și nu se așază pe scaunul celor batjocoritori,

2 ci își găsește plăcerea în Legea Domnului și zi și noapte cugetă la Legea Lui!

3 El este ca un pom sădit lângă un izvor de apă, care își dă rodul la vremea lui și ale cărui frunze nu se veștejesc; tot ce începe duce la bun sfârșit.

4 Nu tot așa este cu cei răi, ci ei sunt ca pleava, pe care o spulberă vântul.

5 De aceea cei răi nu pot ține capul sus în ziua judecății, nici păcătoșii, în adunarea celor neprihăniți.

6 Căci Domnul cunoaște calea celor neprihăniți, dar calea păcătoșilor duce la pieire.

5 Apoi, în mânia Lui, le vorbește și-i îngrozește cu urgia Sa, zicând:

6 „Totuși Eu am uns pe Împăratul Meu pe Sion, muntele Meu cel sfânt.”

7 „Eu voi vesti hotărârea Lui”, zice Unsul. „Domnul Mi-a zis: ‘Tu ești Fiul Meu! Astăzi Te-am născut.’

8 Cere-Mi și-Ți voi da neamurile de moștenire și marginile pământului în stăpânire!

9 Tu le vei zdrobi cu un toiag de fier și le vei sfărâma ca pe vasul unui olar.”

10 Acum dar, împărați, purtați-vă cu înțelepciune! Luați învățătură, judecătorii pământului!

11 Slujiți Domnului cu frică și bucurați-vă tremurând.

12 Dați cinste Fiului, ca să nu Se mânie și să nu pieriți pe calea voastră, căci mânia Lui este gata să se aprindă! Ferice de toți câți se încred în El!

PSALMII

Capitolul 2

1 Pentru ce se întărită neamurile și pentru ce cugetă popoarele lucruri deșarte?

2 Împărații pământului se răscoală și domnitorii se sfătuiesc împreună împotriva Domnului și împotriva Unsului Său, zicând:

3 „Să le rupem legăturile și să scăpăm de lanțurile lor!”

4 Cel ce șade în ceruri râde, Domnul Își bate joc de ei.

PSALMII

Capitolul 3

Un psalm al lui David, făcut cu prilejul fugii lui dinaintea fiului său Absalom

1 Doamne, ce mulți sunt vrăjmașii mei! Ce mulțime se scoală împotriva mea!

2 Cât de mulți zic despre mine: „Nu mai este scăpare pentru el la Dumnezeu!” (*Oprire*)

3 Dar Tu, Doamne, Tu ești scutul meu, Tu ești slava mea și Tu îmi înalți capul!

4 Eu strig cu glasul meu către
Domnul și El îmi răspunde din
muntele Lui cel sfânt. (*Oprire*)
5 Mă culc, adorm și mă deștept
iarăși, căci Domnul este sprijinul
meu.
6 Nu mă tem de zecile de mii de
popoare care mă împresoară din
toate părțile.
7 Scoală-Te, Doamne! Scapă-mă,
Dumnezeule! Căci Tu bați peste
obraz pe toți vrăjmașii mei și
zdrobești dinții celor răi.
8 La Domnul este scăparea:
binecuvântarea Ta să fie peste
poporul Tău. (*Oprire*)

PSALMII

Capitolul 4

*Către mai-marele cântăreților.
De cântat pe instrumente cu coarde.
Un psalm al lui David*
1 Răspunde-mi când strig,
Dumnezeul neprihănirii mele,
scoate-mă la loc larg când sunt la
strâmtoare! Ai milă de mine,
ascultă-mi rugăciunea!
2 Fiii oamenilor, până când va fi
batjocorită slava mea? Până când
veți iubi deșertăciunea și veți umbla
după minciuni? (*Oprire*)
3 Să știți că Domnul Și-a ales un om
pe care-l iubește: Domnul aude când
strig către El.
4 Cutremurați-vă și nu păcătuiți!
Spuneți lucrul acesta în inimile
voastre când stați în pat, apoi tăceți!

(*Oprire*)
5 Aduceți jertfe neprihănite și
încredeți-vă în Domnul!
6 Mulți zic: „Cine ne va arăta
fericirea?” Eu însă zic: „Fă să răsară
peste noi lumina Feței Tale,
Doamne!”
7 Tu-mi dai mai multă bucurie în
inima mea, decât au ei când li se
înmulțește rodul grâului și al vinului.
8 Eu mă culc și adorm în pace, căci
numai Tu, Doamne, îmi dai liniște
deplină în locuința mea.

PSALMII

Capitolul 5

*Către mai-marele cântăreților.
De cântat cu flautele.
Un psalm al lui David*
1 Pleacă-Ți urechea la cuvintele
mele, Doamne! Ascultă suspinele
mele!
2 Ia aminte la strigătele mele,
Împăratul meu și Dumnezeul meu,
căci către Tine mă rog!
3 Doamne, auzi-mi glasul dimineața!
Dimineața, eu îmi îndrept rugăciunea
spre Tine și aștept.
4 Căci Tu nu ești un Dumnezeu
căruia să-I placă răul; cel rău nu
poate locui lângă Tine.
5 Nebunii nu pot să stea în preajma
ochilor Tăi; Tu urăști pe cei ce fac
fărădelegea
6 și pierzi pe cei mincinoși; Domnul
urăște pe oamenii care varsă sânge și
înșală.

7 Dar eu, prin îndurarea Ta cea mare, pot să intru în casa Ta și să mă închin cu frică în Templul Tău cel sfânt.

8 Doamne, călăuzește-mă pe calea plăcută Ție, din pricina vrăjmașilor mei! Netezește calea Ta sub pașii mei!

9 Căci nu este nimic adevărat în gura lor; inima le este plină de răutate, gâtlejul le este un mormânt deschis și pe limbă au vorbe lingușitoare.

10 Lovește-i ca pe niște vinovați, Dumnezeu! Fă-i să cadă prin înșeși sfaturile lor! Prăbușește-i în mijlocul păcatelor lor fără număr, căci se răzvrătesc împotriva Ta!

11 Atunci, toți cei ce se încred în Tine se vor bucura, se vor veseli totdeauna, căci Tu îi vei ocroti. Tu vei fi bucuria celor ce iubesc Numele Tău.

12 Căci Tu binecuvântezi pe cel neprihănit, Doamne, și-l înconjori cu bunăvoința Ta cum l-ai înconjura cu un scut.

îmi tremură oasele!

3 Sufletul mi-e îngrozit de tot. Și Tu, Doamne, până când vei zăbovi să Te înduri de mine?

4 Întoarce-Te, Doamne, izbăvește-mi sufletul! Mântuiește-mă, pentru îndurarea Ta!

5 Căci cel ce moare nu-și mai aduce aminte de Tine și cine Te va lăuda în Locuința morților?

6 Nu mai pot gemând! În fiecare noapte îmi stropesc așternutul și-mi scald patul în lacrimi.

7 Mi s-a supt fața de întristare și a îmbătrânit din pricina tuturor celor ce mă prigonesc.

8 Depărtați-vă de la mine toți cei ce faceți răul, căci Domnul a auzit glasul plângerii mele!

9 Domnul îmi ascultă cererile și Domnul îmi primește rugăciunea!

10 Toți vrăjmașii mei vor fi acoperiți de rușine și cuprinși de spaimă; într-o clipă vor da înapoi, acoperiți de rușine.

PSALMII

Capitolul 6

Către mai-marele cântăreților.

De cântat pe instrumente cu coarde, pe harpa cu opt coarde.

Un psalm al lui David

1 Doamne, nu mă pedepsi cu mânia Ta și nu mă muștra cu urgia Ta!

2 Ai milă de mine, Doamne, căci mă ofilesc! Vindecă-mă, Doamne, căci

PSALMII

Capitolul 7

O cântare de jale a lui David.

Cântată Domnului din pricina cuvintelor beniamitului Cuș

1 Doamne Dumnezeu, în Tine îmi caut scăparea! Scapă-mă de toți prigonitorii mei și izbăvește-mă,

2 ca să nu mă sfâșie ca un leu, care înghite fără să sară cineva în ajutor!

3 Doamne Dumnezeu, dacă am

făcut un astfel de rău, dacă este
fărădelege pe mâinile mele,
4 dacă am răsplătit cu rău pe cel ce
trăia în pace cu mine și n-am izbăvit
pe cel ce mă asuprea fără temei,
5 atunci să mă urmărească vrăjmașul
și să m-ajungă, să-mi calce viața la
pământ și slava mea în pulbere să
mi-o arunce! (*Oprire*)
6 Scoală-Te, Doamne, cu mânia Ta!
Scoală-Te împotriva urgiei
potrivnicilor mei, trezește-Te ca să-
mi ajuți și rânduiește o judecată!
7 Să Te înconjoare adunarea
popoarelor și șezi mai sus decât ea,
la înălțime!
8 Domnul judecă popoarele: fă-mi
dreptate, Doamne, după neprihănirea
și nevinovăția mea!
9 Ah, pune odată capăt răutății celor
răi și întărește pe cel neprihănit, Tu,
care cercetezi inimile și răunchii,
Dumnezeule drept!
10 Scutul meu este în Dumnezeu,
care mântuiește pe cei cu inima
curată.
11 Dumnezeu este un judecător drept,
un Dumnezeu care Se mânie în orice
vreme.
12 Dacă cel rău nu se întoarce la
Dumnezeu, Dumnezeu Își ascute
sabia, Își încordează arcul și-l
ochește,
13 îndreaptă asupra lui săgeți
omorătoare și-i aruncă săgeți
arzătoare!
14 Iată că cel rău pregătește răul,
zămislește fărădelegea și naște
înșelăciunea:
15 face o groapă, o sapă și tot el cade

în groapa pe care a făcut-o.
16 Fărădelegea pe care a urzit-o se
întoarce asupra capului lui și silnicia
pe care a făcut-o se coboară înapoi
pe țeasta capului lui.
17 Eu voi lăuda pe Domnul pentru
dreptatea Lui și voi cânta Numele
Domnului, Numele Celui Preaînalt.

PSALMII

Capitolul 8

*Către mai-marele cântăreților. De
cântat pe ghitit. Un psalm al lui
David*

1 Doamne, Dumnezeu nostru, cât de
minunat este Numele Tău pe tot
pământul! Slava Ta se înalță mai
presus de ceruri.
2 Din gura copiilor și a celor ce sug
la țâță, Ți-ai scos o întăritură de
apărare împotriva potrivnicilor tăi,
ca să astupi gura vrăjmașului și
omului cu dor de răzbunare.
3 Când privesc cerurile – lucrarea
mâinilor Tale –, luna și stelele pe
care le-ai făcut,
4 îmi zic: Ce este omul, ca să Te
gândești la el? Și fiul omului, ca să-l
bagi în seamă?
5 L-ai făcut cu puțin mai prejos decât
Dumnezeu și l-ai încununat cu slavă
și cu cinste.
6 I-ai dat stăpânire peste lucrurile
mâinilor Tale, toate le-ai pus sub
picioarele lui:
7 oile și boii laolaltă, fiarele
câmpului,

8 păsările cerului și peștii mării, tot ce străbate cărările mărilor.

9 Doamne, Dumnezeuul nostru, cât de minunat este Numele Tău pe tot pământul!

PSALMII

Capitolul 9

Către mai-marele cântăreților.

Se cântă ca și „Mori pentru fiul”.

Un psalm al lui David

1 Voi lăuda pe Domnul din toată inima mea, voi istorisi toate minunile Lui.

2 Voi face din Tine bucuria și veselia mea, voi cânta Numele tău, Dumnezeule Preaînalt,

3 pentru că vrăjmașii mei dau înapoi, se clatină și pier dinaintea Ta.

4 Căci Tu îmi sprijini dreptatea și pricina mea și stai pe scaunul Tău de domnie ca un judecător drept.

5 Tu pedepsești neamurile, nimicești pe cel rău, le ștergi numele pentru totdeauna și pe vecie.

6 S-au dus vrăjmașii! N-au rămas din ei decât niște dărâmături veșnice! Niște cetăți dărâmate de Tine! Li s-a șters pomenirea!

7 Ei s-au dus, dar Domnul împărățește în veac și Și-a pregătit scaunul de domnie pentru judecată.

8 El judecă lumea cu dreptate, judecă popoarele cu nepărtinire.

9 Domnul este scăparea celui asuprit, scăpare la vreme de necaz.

10 Cei ce cunosc Numele Tău se

încred în Tine, căci Tu nu părăsești pe cei ce Te caută, Doamne!

11 Cântați Domnului, care împărățește în Sion, vestiți printre popoare isprăvile Lui!

12 Căci El răzbună sângele vărsat și Își aduce aminte de cei nenorociți, nu uită strigătele lor.

13 Ai milă de mine, Doamne! Vezi ticăloșia în care mă aduc vrăjmașii mei și ridică-mă din porțile morții, 14 ca să vestesc toate laudele Tale în porțile fiicei Sionului și să mă bucur de mântuirea Ta.

15 Neamurile cad în groapa pe care au făcut-o și li se prinde piciorul în lațul pe care l-au ascuns.

16 Domnul Se arată, face dreptate și prinde pe cel rău în lucrul mâinilor lui. (*Joc de instrumente . Oprire*)

17 Cei răi se întorc în Locuința morților: toate neamurile care uită pe Dumnezeu.

18 Căci cel nenorocit nu este uitat pe vecie, nădejdea celor sărmani nu piere pe vecie.

19 Scoală-Te, Doamne, ca să nu biruiască omul; neamurile să fie judecate înaintea Ta!

20 Aruncă groaza în ei, Doamne, ca să știe popoarele că nu sunt decât oameni! (*Oprire*)

PSALMII

Capitolul 10

1 Pentru ce stai așa de departe, Doamne? Pentru ce Te ascunzi la vreme de necaz?
2 Cel rău, în mândria lui, urmărește pe cei nenorociți și ei cad jertfă curselor urzite de el.
3 Căci cel rău se fâleşte cu pofta lui, iar răpitorul batjocorește și nesocotește pe Domnul.
4 Cel rău zice cu trufie: „Nu pedepsește Domnul! Nu este Dumnezeu!” Iată toate gândurile lui.
5 Treburile îi merg bine în orice vreme; judecățile Tale sunt prea înalte pentru el, ca să le poată vedea, și suflă cu dispreț împotriva tuturor potrivnicilor lui.
6 El zice în inima lui: „Nu mă clatin, în veci sunt scutit de nenorocire!”
7 Gura îi este plină de blesteme, de înșelătorii și de vicleșuguri și sub limbă are răutate și fărădelege.
8 Stă la pândă lângă sate și ucide pe cel nevinovat în locuri dosnice; ochii lui pândesc pe cel nenorocit.
9 Stă la pândă în ascunzătoarea lui, ca leul în vizuină: stă la pândă să prindă pe cel nenorocit. Îl prinde și-l trage în lațul lui;
10 se îndoaie, se pleacă și-i cad săracii în gheare!
11 El zice în inima lui: „Dumnezeu uită! Își ascunde Fața și în veac nu va vedea!”
12 Scoală-Te, Doamne Dumnezeule, ridică mâna! Nu uita pe cei nenorociți!
13 Pentru ce să hulească cel rău pe Dumnezeu? Pentru ce să zică în

inima lui că Tu nu pedepsești?
14 Dar Tu vezi; căci Tu privești necazul și suferința, ca să iei în mână pricina lor. În nădejdea Ta se lasă cel nenorocit și Tu vii în ajutor orfanului.
15 Zdrobește brațul celui rău, pedepsește-i fărădelegile, ca să piară din ochii Tăi!
16 Domnul este Împărat în veci de veci; neamurile sunt nimicite din țara Lui.
17 Tu auzi rugăciunile celor ce suferă, Doamne! Le întărești inima, Îți pleci urechea spre ei,
18 ca să faci dreptate orfanului și celui asuprit și ca să nu mai insuflă groaza omul cel luat din pământ.

PSALMII

Capitolul 11

Către mai-marele cântăreților.

Făcut de David

1 La Domnul găsesc scăpare! Cum puteți să-mi spuneți: „Fugi în munții voștri ca o pasăre”?
2 Căci iată că cei răi încordează arcul, își potrivesc săgeata pe coardă, ca să tragă pe ascuns asupra celor cu inima curată.
3 Și când se surpă temeliile, ce ar putea să mai facă cel neprihănit?
4 Domnul este în Templul Lui cel sfânt, Domnul Își are scaunul de domnie în ceruri. Ochii Lui privesc și pleoapele Lui cercetează pe fiii oamenilor.
5 Domnul încearcă pe cel neprihănit, dar urăște pe cel rău și pe cel ce

iubește silnicia.

6 Peste cei răi plouă cărbuni, foc și pucioasă: un vânt dogoritor, iată paharul de care au ei parte.

7 Căci Domnul este drept, iubește dreptatea, și cei neprihăniți privesc Fața Lui.

PSALMII

Capitolul 12

Către mai-marele cântăreților.

De cântat pe harpa cu opt coarde.

Un psalm al lui David

1 Vino în ajutor, Doamne, căci se duc oamenii evlavioși, pier credincioșii dintre fiii oamenilor!

2 Oamenii își spun minciuni unii altora, pe buze au lucruri lingușitoare, vorbesc cu inimă prefăcută.

3 Nimicească Domnul toate buzele lingușitoare, limba care vorbește cu trufie,

4 pe cei ce zic: „Suntem tari cu limba noastră, căci buzele noastre sunt cu noi. Cine ar putea să fie stăpân peste noi?”

5 „Pentru că cei nenorociți sunt asupriți și pentru că săracii gem, acum”, zice Domnul, „Mă scol și aduc mântuire celor obijduiți.”

6 Cuvintele Domnului sunt cuvinte curate, un argint lămurit în cuptor de pământ și curățit de șapte ori.

7 Tu, Doamne, îi vei păzi și-i vei apăra de neamul acesta pe vecie.

8 Pretutindenii mișună cei răi, când

domnește ticăloșia printre fiii oamenilor.

PSALMII

Capitolul 13

Către mai-marele cântăreților.

Un psalm al lui David

1 Până când, Doamne, mă vei uita neîncetat? Până când Îți vei ascunde Fața de mine?

2 Până când voi avea sufletul plin de griji și inima plină de neazuri în fiecare zi? Până când se va ridica vrăjmașul meu împotriva mea?

3 Privește, răspunde-mi, Doamne, Dumnezeul meu! Dă lumină ochilor mei, ca să n-adorm somnul morții,

4 ca să nu zică vrăjmașul meu: „L-am biruit” și să nu se bucure potrivnicii mei când mă clatin!

5 Eu am încredere în bunătatea Ta, sunt cu inima veselă din pricina mântuirii Tale:

6 cânt Domnului, căci mi-a făcut bine!

PSALMII

Capitolul 14

Către mai-marele cântăreților.

Un psalm al lui David

1 Nebunul zice în inima lui: „Nu este Dumnezeu!” S-au stricat oamenii, fac fapte urâte; nu este niciunul care să facă binele.

2 Domnul Se uită de la înălțimea cerurilor peste fiii oamenilor, să vadă de este vreunul care să aibă pricepere și care să caute pe Dumnezeu.

3 Dar toți s-au rătăcit, toți s-au dovedit niște netrebniți; nu este niciunul care să facă binele, niciunul măcar.

4 Și-au pierdut mintea toți cei ce săvârșesc fărădelegea de mănâncă pe poporul meu cum mănâncă pâinea și nu cheamă pe Domnul?

5 Ei vor tremura de spaimă când Se va arăta Dumnezeu în mijlocul neamului neprihănit.

6 Râdeți voi de nădejdea celui nenorocit..., dar scăparea lui este Domnul.

7 O, de ar porni din Sion izbăvirea lui Israel!... Când va întoarce Domnul înapoi pe prinșii de război ai poporului Său, Iacov se va veseli și Israel se va bucura.

PSALMII

Capitolul 15

Un psalm al lui David

1 Doamne, cine va locui în cortul Tău? Cine va locui pe muntele Tău cel sfânt?

2 Cel ce umblă în neprihănire, cel ce face voia lui Dumnezeu și spune adevărul din inimă.

3 Acela nu clevețește cu limba lui, nu face rău semenului său și nu aruncă ocară asupra aproapelui său.

4 El privește cu dispreț pe cel vrednic de disprețuit, dar cinstește pe cei ce se tem de Domnul. El nu-și ia vorba înapoi dacă face un jurământ în paguba lui.

5 El nu-și dă banii cu dobândă și nu ia mită împotriva celui nevinovat. Cel ce se poartă așa nu se clatină niciodată.

PSALMII

Capitolul 16

O cântare a lui David

1 Păzește-mă, Dumnezeule, căci în Tine mă încred!

2 Eu zic Domnului: „Tu ești Domnul meu, Tu ești singura mea fericire!”

3 Sfinții care sunt în țară, oamenii evlavioși, sunt toată plăcerea mea.

4 Idolii se înmulțesc, oamenii aleargă după dumnezei străini, dar eu n-aduc jertfele lor de sânge și nu pun numele lor pe buzele mele.

5 Domnul este partea mea de moștenire și paharul meu, Tu îmi îndrepti sorțul meu.

6 O moștenire plăcută mi-a căzut la sorți, o frumoasă moșie mi-a fost dată.

7 Eu binecuvântează pe Domnul, care mă sfătuiește, căci până și noaptea îmi dă îndemnuri inima.

8 Am necurmat pe Domnul înaintea ochilor mei. Când este El la dreapta mea, nu mă clatin.

9 De aceea inima mi se bucură, sufletul mi se veselește și trupul mi

se odihnește în liniște.

10 Căci nu vei lăsa sufletul meu în
Locuința morților, nu vei îngădui ca
preaiubitul Tău să vadă putrezirea.

11 Îmi vei arăta cărarea vieții;
înaintea Feței Tale sunt bucurii
nespuse și desfătări veșnice, în
dreapta Ta.

PSALMII

Capitolul 17

O rugăciune a lui David

1 Doamne, ascultă-mi pricina
nevinovată, ia aminte la strigătele
mele, pleacă urechea la rugăciunea
mea, făcută cu buze neprefăcute!
2 Să se arate dreptatea mea înaintea
Ta și să privească ochii Tăi
neprihănirea mea!
3 Dacă îmi vei încerca inima, dacă o
vei cerceta noaptea, dacă mă vei
încerca, nu vei găsi nimic, căci ce-mi
iese din gură, aceea și gândesc.
4 Cât privește legăturile cu oamenii,
eu, după cuvântul buzelor Tale, mă
feresc de calea celor asupritori;
5 pașii mei stau neclintiți pe cărările
Tale și nu mi se clatină picioarele.
6 Strig către Tine, căci m-ascuți,
Dumnezeule! Pleacă-Ți urechea spre
mine, ascultă cuvântul meu!
7 Arată-Ți bunătaea Ta cea
minunată, Tu, care scapi pe cei ce
caută adăpost și-i izbăvești de
potrivnicii lor prin dreapta Ta!
8 Păzește-mă ca lumina ochiului,
ocrotește-mă, la umbra aripilor Tale,

9 de cei răi care mă prigonesc, de
vrăjmașii mei de moarte care mă
împresoară!

10 Ei își închid inima, au cuvinte
semete în gură.

11 Se țin de pașii mei, mă înconjoară
chiar, mă pândesc ca să mă
trântească la pământ.

12 Parcă ar fi un leu lacom după
pradă, un pui de leu care stă la pândă
în culcușul lui.

13 Scoală-te, Doamne, ieși înaintea
vrăjmașului, doboară-l! Izbăvește-
mă de cel rău cu sabia Ta!

14 Scapă-mă de oameni, cu mâna Ta,
Doamne, de oamenii lumii acesteia,
care își au partea lor în viața aceasta
și cărora le umpli pântecul cu
bunătaea Tale. Copiii lor sunt sătui
și prisosul lor îl lasă pruncilor lor.

15 Dar eu, în nevinovăția mea, voi
vedea Fața Ta: cum mă voi trezi, mă
voi sătura de chipul Tău.

PSALMII

Capitolul 18

Către mai-marele cântăreților.

*Un psalm al lui David, robul
Domnului.*

*El a spus Domnului cuvintele
cântării acesteia când l-a scăpat
Domnul din mâna tuturor
vrăjmașilor săi și din mâna lui Saul.
El a zis:*

1 Te iubesc din inimă, Doamne, tăria
mea!

2 Doamne, Tu ești stânca mea,

cetățuia mea, izbăvitorul meu!
Dumnezeule, Tu ești stânca mea în care mă ascund, scutul meu, tăria care mă scapă și întăritura mea!
3 Eu strig: „Lăudat să fie Domnul!” și sunt izbăvit de vrăjmașii mei.
4 Mă înconjuraseră legăturile morții și mă îngroziseră râurile pieirii;
5 mă înfășuraseră legăturile mormântului și mă prinseseră lațurile morții.
6 Dar, în strâmtoarea mea, am chemat pe Domnul și am strigat către Dumnezeul meu: din locașul Lui, El mi-a auzit glasul, și strigătul meu a ajuns până la El, până la urechile Lui.
7 Atunci s-a zguduit pământul și s-a cutremurat, temeliile munților s-au mișcat și s-au clătinat, pentru că El Se mâniase.
8 Din nările Lui se ridica fum și un foc mistuitor ieșea din gura Lui: cărbuni aprinși țâșneau din ea.
9 A plecat cerurile și S-a coborât: un nor gros era sub picioarele Lui.
10 Călărea pe un heruvim și zbură, venea plutind pe aripile vântului.
11 Întunericul Și-l făcuse învelitoare, iar cortul Lui, împrejurul Lui, erau niște ape întunecoase și nori negri.
12 Din strălucirea care se răsfrângea înaintea Lui, ieșeau nori care aruncau grindină și cărbuni de foc.
13 Domnul a tunat în ceruri, Cel Preaînalt a făcut să-I răsune glasul cu grindină și cărbuni de foc.
14 A aruncat săgeți și a risipit pe vrăjmașii mei, a înmulțit loviturile trăsnetului și i-a pus pe fugă.

15 Atunci s-a văzut albia apelor și s-au descoperit temeliile lumii, la muștrarea Ta, Doamne, la vuietul suflării nărilor Tale.
16 El Și-a întins mâna de sus, m-a apucat, m-a scos din apele cele mari;
17 m-a izbăvit de potrivnicul meu cel puternic, de vrăjmașii mei, care erau mai tari decât mine.
18 Ei năvăliseră deodată peste mine în ziua strâmtoării mele; dar Domnul a fost sprijinul meu.
19 El m-a scos la loc larg și m-a scăpat, pentru că mă iubește.
20 Domnul mi-a făcut după neprihănirea mea, mi-a răsplătit după curăția mâinilor mele,
21 căci am păzit căile Domnului și n-am păcătuit împotriva Dumnezeului meu.
22 Toate poruncile Lui au fost înaintea mea și nu m-am depărtat de la legile Lui.
23 Am fost fără vină față de El și m-am păzit de fărădelegea mea.
24 De aceea, Domnul mi-a răsplătit după neprihănirea mea, după curăția mâinilor mele înaintea ochilor Lui.
25 Cu cel bun, Tu Te arăți bun, cu omul neprihănit, Te arăți neprihănit,
26 cu cel curat, Te arăți curat și, cu cel stricat, Te porți după stricăciunea lui.
27 Tu mântuiești pe poporul care se smerește și smerești privirile trufașe.
28 Da, Tu îmi aprinzi lumina mea. Domnul Dumnezeul meu îmi luminează întunericul meu.
29 Cu Tine mă năpustesc asupra unei oști înarmate, cu Dumnezeul meu sar

peste un zid întărit.
30 Căile lui Dumnezeu sunt desăvârșite, Cuvântul Domnului este încercat: El este un scut pentru toți cei ce aleargă la El.
31 Căci cine este Dumnezeu afară de Domnul și cine este o stâncă afară de Dumnezeul nostru?
32 Dumnezeu mă încinge cu putere și mă povățuiește pe calea cea dreaptă.
33 El îmi face picioarele ca ale cerboaicelor și mă așază pe înălțimile mele,
34 El îmi deprinde mâinile la luptă, așa că brațele mele întind arcul de aramă.
35 Tu îmi dai scutul mântuirii Tale, dreapta Ta mă sprijină și îndurarea Ta mă face mare.
36 Tu lărgești drumul sub pașii mei și nu-mi alunecă gleznele.
37 Urmăresc pe vrăjmașii mei, îi ajung și nu mă întorc până nu-i nimicesc.
38 Îi zdrobesc de nu pot să se mai ridice; ei cad sub picioarele mele.
39 Tu mă încingi cu putere pentru luptă și răpui pe potrivnicii mei sub picioarele mele.
40 Tu faci pe vrăjmașii mei să dea dosul înaintea mea, și eu nimicesc pe cei ce mă urăsc.
41 Ei strigă, dar n-are cine să-i scape! Strigă către Domnul, dar nu le răspunde!
42 Îi pisez ca praful, pe care-l ia vântul, îi calc în picioare ca noroiul de pe ulițe.
43 Tu mă scapi din neînțelegerile poporului, mă pui în fruntea

neamurilor; un popor pe care nu-l cunoșteam îmi este supus.
44 El ascultă de mine la cea dintâi poruncă, fiii străinului mă lingușesc.
45 Fiilor străinului li se înmoaie inima de mine și ies tremurând din cetățuile lor.
46 Trăiască Domnul și binecuvântată să fie Stâncă mea! Mărit să fie Dumnezeul mântuirii mele,
47 Dumnezeu, răzbunătorul meu, care îmi supune popoarele
48 și mă izbăvește de vrăjmașii mei! Tu mă înalți mai presus de potrivnicii mei, mă scapi de omul asupritor.
49 De aceea, Doamne, Te voi lăuda printre neamuri, voi cânta spre slava Numelui Tău.
50 El dă mari izbăviri împăratului Său și dă îndurare unsului Său, lui David, și seminței lui, pe vecie.

a v.33 Cetățuile de pe munți.

PSALMII

Capitolul 19

Către mai-marele cântăreților.

Un psalm al lui David

1 Cerurile spun slava lui Dumnezeu, și întinderea lor vestește lucrarea mâinilor Lui.

2 O zi istorisește alteia acest lucru, o noapte dă de știre alteia despre el.

3 Și aceasta, fără vorbe, fără cuvinte, al căror sunet să fie auzit,

4 dar răsunetul lor străbate tot pământul și glasul lor merge până la marginile lumii. În ceruri, El a întins un cort soarelui.

5 Și soarele, ca un mire care iese din odaia lui de nuntă, se aruncă în drumul lui cu bucuria unui viteaz:

6 răsare la un capăt al cerurilor și își isprăvește drumul la celălalt capăt; nimic nu se ascunde de căldura lui.

7 Legea Domnului este desăvârșită și înviorează sufletul; mărturia Domnului este adevărată și dă înțelepciune celui neștiutor.

8 Orânduirile Domnului sunt fără prihană și veselesc inima; poruncile Domnului sunt curate și luminează ochii.

9 Frica de Domnul este curată și ține pe vecie; judecățile Domnului sunt adevărate, toate sunt drepte.

10 Ele sunt mai de preț decât aurul, decât mult aur curat; sunt mai dulci decât mierea, decât picurul din faguri.

11 Robul Tău primește și el învățătura de la ele; pentru cine le păzește, răsplata este mare.

12 Cine își cunoaște greșelile făcute din neștiință? Iartă-mi greșelile pe care nu le cunosc!

13 Păzește de asemenea pe robul Tău de mândrie, ca să nu stăpânească ea peste mine! Atunci voi fi fără prihană, nevinovat de păcate mari.

14 Primește cu bunăvoință cuvintele gurii mele și cugetele inimii mele, Doamne, Stânca mea și Izbăvitorul meu!

PSALMII

Capitolul 20

Către mai-marele cântăreților.

Un psalm al lui David

1 Să te asculte Domnul în ziua necazului, să te ocrotească Numele Dumnezeului lui Iacov,

2 să-ți trimită ajutor din locașul Său cel Sfânt și să te sprijine din Sion!

3 Să-Și aducă aminte de toate darurile tale de mâncare și să-ți primească arderile-de-tot! (*Oprire*)

4 Să-ți dea ce-ți dorește inima și să-ți împlinească toate planurile tale!

5 Atunci noi ne vom bucura de biruința ta și vom flutura steagul în Numele Dumnezeului nostru.

Domnul să-ți asculte toate dorințele tale!

6 Știi de acum că Domnul scapă pe unsul Său și-i va răspunde din ceruri, din Locașul Lui cel Sfânt, prin ajutorul atotputernic al dreptei Lui.

7 Unii se bizuiesc pe carele lor, alții, pe caii lor, dar noi ne bizuim pe Numele Domnului Dumnezeului nostru.

8 Ei se îndoiesc și cad, dar noi ne ridicăm și rămânem în picioare.

9 Scapă, Doamne, pe împăratul și ascultă-ne când Te chemăm!

PSALMII

Capitolul 21

Către mai-marele cântăreților.

Un psalm al lui David

1 Doamne, împăratul se bucură de ocrotirea puternică pe care i-o dai Tu. Și cum îl umple de veselie ajutorul Tău!

2 I-ai dat ce-i dorea inima și n-ai lăsat neîmplinit ce-i cereau buzele.
(Oprire)

3 Căci i-ai ieșit înaintea cu binecuvântări de fericire și i-ai pus pe cap o cunună de aur curat.

4 Îți cerea viața și i-ai dat-o: o viață lungă pentru totdeauna și pe vecie.

5 Mare este slava lui în urma ajutorului Tău. Tu pui peste el strălucirea și măreția.

6 Îl faci pe vecie o pricină de binecuvântări și-l umpli de bucurie înaintea Fetei Tale.

7 Căci împăratul se încrede în Domnul și bunătatea Celui Preaînalt îl face să nu se clatine.

8 Mâna ta, împărate, va ajunge pe toți vrăjmașii tăi, dreapta ta va ajunge pe cei ce te urăsc

9 și-i vei face ca un cuptor aprins, în ziua când te vei arăta; Domnul îi va nimici în mânia Lui și-i va mânca focul.

10 Le vei șterge sămânța de pe pământ și neamul lor din mijlocul fiilor oamenilor.

11 Ei au urzit lucruri rele împotriva ta, au făcut sfaturi rele, dar nu vor izbuti.

12 Căci îi vei face să dea dosul și vei trage cu arcul tău asupra lor.

13 Scoală-te, Doamne, cu puterea Ta, și vom cânta și vom lăuda puterea Ta!

PSALMII

Capitolul 22

Către mai-marele cântăreților.

Se cântă ca „Cerboaica zorilor”.

Un psalm al lui David

1 Dumnezeu! Dumnezeu! Pentru ce m-ai părăsit și pentru ce Te depărtezi fără să-mi ajuți și fără să-ascuți plângerile mele?

2 Strig ziua, Dumnezeule, și nu-mi răspunzi; strig și noaptea, și tot n-am odihna.

3 Totuși Tu ești Cel Sfânt și Tu locuiești în mijlocul laudelor lui Israel.

4 În Tine se încredeau părinții noștri; se încredeau și-i izbăveai.

5 Strigau către Tine și erau scăpați; se încredeau în Tine și nu rămâneau de rușine.

6 Dar eu sunt vierme, nu om, am ajuns de ocară oamenilor și disprețuit de popor.

7 Toți cei ce mă văd își bat joc de mine, își deschid gura, dau din cap și zic:

8 „S-a încrezut în Domnul! Să-l mântuiască Domnul, să-l izbăvească, fiindcă-l iubește!”

9 Da, Tu m-ai scos din pântecul mamei, m-ai pus la adăpost de orice

grijă la țâțele mamei mele;
10 de când eram la sânul mamei am
fost sub paza Ta, din pânțele
mamei ai fost Dumnezeuul meu.
11 Nu Te depărta de mine, căci s-
apropie necazul și nimeni nu-mi vine
în ajutor.
12 O mulțime de tauri sunt împrejurul
meu, niște tauri din Basan mă
înconjoară.
13 Își deschid gura împotriva mea, ca
un leu care sfâșie și răcnește.
14 Am ajuns ca apa care se scurge și
toate oasele mi se despart; mi s-a
făcut inima ca ceara și se topește
înăuntrul meu.
15 Mi se usucă puterea ca lutul și mi
se lipește limba de cerul gurii; m-ai
adus în țărâna morții.
16 Căci niște câini mă înconjoară, o
ceată de nelegiuți dau târcoale
împrejurul meu, mi-au străpuns
mâinile și picioarele;
17 toate oasele aș putea să mi le
număr. Ei însă pândesc și mă
privesc;
18 își împart hainele mele între ei și
trag la sorți pentru cămașa mea.
19 Dar Tu, Doamne, nu Te depărta!
Tu, Tăria mea, vino degrabă în
ajutorul meu!
20 Scapă-mi sufletul de sabie și viața
din ghearele câinilor!
21 Scapă-mă din gura leului și
scoate-mă din coarnele bivolului!
22 Voi vesti Numele Tău fraților mei
și Te voi lăuda în mijlocul adunării.
23 Cei ce vă temeți de Domnul,
lăudați-L! Voi toți, sămânța lui
Iacov, slăviți-L! Cutremurați-vă

înaintea Lui, voi toți, sămânța lui
Israel!
24 Căci El nici nu disprețuiește, nici
nu urăște necazurile celui nenorocit
și nu-Și ascunde Fața de el, ci îl
ascultă când strigă către El.
25 În adunarea cea mare, Tu vei fi
pricina laudelor mele și-mi voi
împlini juruințele în fața celor ce se
tem de Tine.
26 Cei săraci vor mânca și se vor
sătura, cei ce caută pe Domnul Îl vor
lăuda. Veselă să vă fie inima pe
vecie!
27 Toate marginile pământului își vor
aduce aminte și se vor întoarce la
Domnul; toate familiile neamurilor
se vor închina înaintea Ta.
28 Căci a Domnului este Împărăția:
El stăpânește peste neamuri.
29 Toți cei puternici de pe pământ
vor mânca și se vor închina și ei;
înaintea Lui se vor pleca toți cei ce
se coboară în țărână, cei ce nu pot
să-și păstreze viața.
30 O sămânță de oameni Îi va sluji și
se va vorbi despre Domnul către cei
ce vor veni după ei.
31 Aceștia vor veni și vor vesti
dreptatea Lui, vor vesti lucrarea Lui
poporului care se va naște.

PSALMII

Capitolul 23

O cântare a lui David

- 1 Domnul este Păstorul meu: nu voi duce lipsă de nimic.
- 2 El mă paște în pășuni verzi și mă duce la ape de odihnă;
- 3 îmi înviorează sufletul și mă povățuiește pe cărări drepte din pricina Numelui Său.
- 4 Chiar dacă ar fi să umblu prin valea umbrei morții, nu mă tem de niciun rău, căci Tu ești cu mine. Toiagul și nuiaua Ta mă mângâie.
- 5 Tu îmi întinzi masa în fața potrivnicilor mei, îmi ungi capul cu untdelemn și paharul meu este plin de dă peste el.
- 6 Da, fericirea și îndurarea mă vor însoți în toate zilele vieții mele și voi locui în Casa Domnului până la sfârșitul zilelor mele.

PSALMII

Capitolul 24

Un psalm al lui David

- 1 Al Domnului este pământul cu tot ce este pe el, lumea și cei ce o locuiesc!
- 2 Căci El l-a întemeiat pe mări și l-a întărit pe râuri.
- 3 Cine va putea să se suie la muntele Domnului? Cine se va ridica până la Locul Lui cel Sfânt?
- 4 Cel ce are mâinile nevinovate și

inima curată, cel ce nu-și dedă sufletul la minciună și nu jură ca să înșele.

5 Acela va căpăta binecuvântarea Domnului, starea după voia Lui, dată de Dumnezeuul mântuirii lui.

6 Iată partea de moștenire a celor ce-L cheamă, a celor ce caută Fața Ta, Dumnezeuul lui Iacov. (*Oprire*)

7 Porți, ridicați-vă capetele; ridicați-vă, porți veșnice, ca să intre Împăratul slavei!

8 „Cine este acest Împărat al slavei?” Domnul cel tare și puternic, Domnul cel viteaz în lupte.

9 Porți, ridicați-vă capetele; ridicați-le, porți veșnice, ca să intre Împăratul slavei!

10 „Cine este acest Împărat al slavei?” Domnul oștirilor: El este Împăratul slavei! (*Oprire*)

PSALMII

Capitolul 25

Un psalm al lui David

- 1 La Tine, Doamne, îmi înalț sufletul.
- 2 În Tine, Dumnezeule, mă încred: să nu fiu dat de rușine, ca să nu se bucure vrăjmașii mei de mine!
- 3 Da, toți cei ce nădăjduiesc în Tine nu vor fi dați de rușine, ci de rușine vor fi dați cei ce Te părăsesc fără temeii.
- 4 Arată-mi, Doamne, căile Tale și învață-mă cărările Tale!
- 5 Povățuiește-mă în adevărul Tău și

învață-mă, căci Tu ești Dumnezeul
mântuirii mele, Tu ești totdeauna
nădejdea mea!

6 Adu-Ți aminte, Doamne, de
îndurarea și bunătatea Ta, căci sunt
veșnice.

7 Nu-Ți aduce aminte de greșelile
din tinerețea mea, nici de
fărădelegile mele, ci adu-Ți aminte
de mine, după îndurarea Ta, pentru
bunătatea Ta, Doamne!

8 Domnul este bun și drept, de aceea
arată El păcătoșilor calea.

9 El face pe cei smeriți să umble în
tot ce este drept. El învață pe cei
smeriți calea Sa.

10 Toate cărările Domnului sunt
îndurare și credincioșie pentru cei ce
păzesc legământul și poruncile Lui.

11 Pentru Numele Tău, Doamne,
iartă-mi fărădelegea, căci mare este!

12 Cine este omul care se teme de
Domnul? Aceluia Domnul îi arată
calea pe care trebuie s-o aleagă.

13 El va locui în fericire și sămânța
lui va stăpâni țara.

14 Prietenia Domnului este pentru cei
ce se tem de El și legământul făcut
cu El le dă învățătură.

15 Eu îmi întorc necurmat ochii spre
Domnul, căci El îmi va scoate
picioarele din laț.

16 Privește-mă și ai milă de mine,
căci sunt părăsit și nenorocit!

17 Neliniștea inimii mele crește:
scoate-mă din necazul meu!

18 Uită-Te la ticăloșia și truda mea și
iartă-mi toate păcatele mele!

19 Vezi cât de mulți sunt vrăjmașii
mei și cu ce ură mare mă urmăresc.

20 Păzește-mi sufletul și scapă-mă!
Nu mă lăsa să fiu dat de rușine când
mă încred în Tine!

21 Să mă ocrotească nevinovăția și
neprihănirea, când îmi pun nădejdea
în Tine!

22 Izbăvește, Dumnezeule, pe Israel
din toate necazurile lui!

PSALMII

Capitolul 26

Un psalm al lui David

1 Fă-mi dreptate, Doamne, căci
umblu în nevinovăție și mă încred în
Domnul fără șovăire!

2 Cercetează-mă, Doamne, încearcă-
mă, trece-mi prin cuptorul de foc
rărunchii și inima!

3 Căci bunătatea Ta este înaintea
ochilor mei și umblu în adevărul
Tău.

4 Nu șed împreună cu oamenii
mincinoși și nu merg împreună cu
oamenii vicleni.

5 Urăsc adunarea celor ce fac răul și
nu stau împreună cu cei răi.

6 Îmi spăl mâinile în nevinovăție și
așa înconjur altarul Tău, Doamne,
7 ca să izbucnesc în mulțumiri și să
istorisesc toate minunile Tale.

8 Doamne, eu iubesc locașul Casei
Tale și locul în care locuiește slava
Ta.

9 Nu-mi lua sufletul împreună cu
păcătoșii, nici viața cu oamenii care
varsă sânge,

10 ale căror mâini sunt nelegiuite și a

căror dreaptă este plină de mită!
11 Eu umblu în neprihănire;
izbăvește-mă și ai milă de mine!
12 Piciorul meu stă pe calea cea
dreaptă: voi binecuvânta pe Domnul
în adunări.

PSALMII

Capitolul 27

Un psalm al lui David

1 Domnul este lumina și mântuirea
mea. De cine să mă tem? Domnul
este sprijinitorul vieții mele. De cine
să-mi fie frică?
2 Când înaintează cei răi împotriva
mea, ca să-mi mănânce carnea,
tocmai ei – prigonitorii și vrăjmașii
mei – se clatină și cad.
3 Chiar o oștire de ar tăbărî
împotriva mea, inima mea tot nu s-ar
teme. Chiar război de s-ar ridica
împotriva mea, tot plin de încredere
aș fi.
4 Un lucru cer de la Domnul și-l
doresc fierbinte: aș vrea să locuiesc
toată viața mea în Casa Domnului,
ca să privesc frumusețea Domnului
și să mă minunez de Templul Lui.
5 Căci El mă va ocroti în coliba Lui
în ziua necazului, mă va ascunde sub
acoperișul cortului Lui și mă va
înălța pe o stâncă.
6 Iată că mi se și înalță capul peste
vrăjmașii mei, care mă înconjoară:
voi aduce jertfe în cortul Lui în
sunetul trâmbiței, voi cânta și voi
lăuda pe Domnul.

7 Ascultă-mi, Doamne, glasul când
Te chem: ai milă de mine și ascultă-
mă!

8 Inima îmi zice din partea Ta:
„Caută Fața Mea!” Și Fața Ta,
Doamne, o caut!

9 Nu-mi ascunde Fața Ta, nu
îndepărta cu mânie pe robul Tău! Tu
ești ajutorul meu, nu mă lăsa, nu mă
părăsi, Dumnezeu mântuirii mele!

10 Căci tatăl meu și mama mea mă
părăsesc, dar Domnul mă primește.

11 Învață-mă, Doamne, calea Ta și
povățuiește-mă pe cărarea cea
dreaptă din pricina vrăjmașilor mei.

12 Nu mă lăsa la bunul plac al
potrivnicilor mei! Căci împotriva
mea se ridică niște martori mincinoși
și niște oameni care nu suflă decât
asuprire.

13 O, dacă n-aș fi încredințat că voi
vedea bunătatea Domnului pe
pământul celor vii!...

14 Nădăjduiește în Domnul! Fii tare,
îmbărbătează-ți inima și nădăjduiește
în Domnul!

PSALMII

Capitolul 28

Un psalm al lui David

1 Doamne, către Tine strig. Stânca
mea! Nu rămâne surd la glasul meu,
ca nu cumva, dacă Te vei depărta
fără să-mi răspunzi, să ajung ca cei
ce se coboară în groapă!

2 Ascultă glasul rugăciunilor mele,
când strig către Tine și când îmi ridic

măinile spre Locașul Tău cel Sfânt!
3 Nu mă lua de pe pământ împreună
cu cei răi și cu oamenii nelegiuiți,
care vorbesc de pace aproapei lor
și, când colo, au răutate în inimă!
4 Răsplătește-le după lucrările lor și
după răutatea faptelor lor,
răsplătește-le după lucrarea mâinilor
lor! Dă-le plata care li se cuvine!
5 Căci ei nu iau aminte la lucrările
Domnului, la lucrarea mâinilor Lui.
Să-i doboare și să nu-i mai scoale!
6 Binecuvântat să fie Domnul, căci
ascultă glasul rugăciunilor mele!
7 Domnul este tăria mea și scutul
meu; în El mi se încrede inima și
sunt ajutat. De aceea îmi este plină
de veselie inima și-L laud prin
cântările mele.
8 Domnul este tăria poporului Său,
El este Stânca izbăvitoare a unsului
Său.
9 Mântuiește, Doamne, poporul Tău
și binecuvântează moștenirea Ta! Fii
păstorul și sprijinitorul lor în veci!

PSALMII

Capitolul 29

Un psalm al lui David

1 Fiii lui Dumnezeu, dați Domnului,
dați Domnului slavă și cinste!
2 Dați Domnului slava cuvenită
Numelui Lui! Închinați-vă înaintea
Domnului îmbrăcați cu podoabe
sfinte!
3 Glasul Domnului răsună pe ape,
Dumnezeul slavei face să bubuie

tunetul: Domnul este pe ape mari.
4 Glasul Domnului este puternic,
glasul Domnului este măreț.
5 Glasul Domnului sfărâmă cedrii;
Domnul sfărâmă cedrii Libanului,
6 îi face să sară ca niște viței, și
Libanul și Sirionul sar ca niște pui de
bivoli.
7 Glasul Domnului face să țâșnească
flăcări de foc,
8 glasul Domnului face să se
cutremure pustia; Domnul face să
tremure pustia Cades.
9 Glasul Domnului face pe cerboaiice
să nască; El despoaie pădurile; în
locașul Lui totul strigă: „Slavă!”
10 Domnul stătea pe scaunul Lui de
domnie când cu potopul și Domnul
împărătește în veci pe scaunul Lui de
domnie.
11 Domnul dă tărie poporului Său,
Domnul binecuvântează pe poporul
Său cu pace.

PSALMII

Capitolul 30

*Un psalm. O cântare pentru sfințirea
Casei Domnului, făcută de David*

1 Te înalț, Doamne, căci m-ai ridicat
și n-ai lăsat pe vrăjmașii mei să se
bucure de mine.
2 Doamne Dumnezeule, eu am
strigat către Tine, și Tu m-ai
vindecat.
3 Doamne, Tu mi-ai ridicat sufletul
din Locuința morților, Tu m-ai adus
la viață din mijlocul celor ce se

coboară în groapă.

4 Cântați Domnului, voi, cei iubiți de El, măriți prin laudele voastre Numele Lui cel sfânt!

5 Căci mânia Lui ține numai o clipă, dar îndurarea Lui ține toată viața: seara vine plânsul, iar dimineața, veselia.

6 Când îmi mergea bine, ziceam: „Nu mă voi clătina niciodată!”

7 Doamne, prin bunăvoința Ta mă așezaseși pe un munte tare, dar Ți-ai ascuns Fața și m-am tulburat.

8 Doamne, eu am strigat către Tine și m-am rugat Domnului zicând:

9 „Ce vei câștiga dacă-mi verși sângele și mă cobori în groapă? Poate să Te laude țărâna? Poate ea să vestească credințioșia Ta?

10 Ascultă, Doamne, ai milă de mine! Doamne, ajută-mă!”

11 Și mi-ai prefăcut tânguiri în veselie, mi-ai dezlegat sacul de jale și m-ai încins cu bucurie,

12 pentru ca inima mea să-Ți cânte și să nu stea mută. Doamne Dumnezeule, eu pururea Te voi lăuda!

PSALMII

Capitolul 31

Către mai-marele cântăreților.

Un psalm al lui David

1 Doamne, în Tine mă încred: să nu fiu dat de rușine niciodată.

Izbăvește-mă, în dreptatea Ta!

2 Pleacă-Ți urechea spre mine,

grăbește de-mi ajută! Fii pentru mine o stâncă ocrotitoare, o cetățuie unde să-mi găsesc scăparea!

3 Căci Tu ești Stânca mea, Cetățuia mea și, pentru Numele Tău, mă vei povățui și mă vei călăuzi.

4 Scoate-mă din lațul pe care mi l-au întins vrăjmașii, căci Tu ești Ocrotitorul meu!

5 În mâinile Tale îmi încredințez duhul: Tu mă vei izbăvi, Doamne Dumnezeule adevărat!

6 Eu urăsc pe cei ce se lipsesc de idoli deșerți și mă încred în Domnul.

7 Fă-mă să mă veselesc și să mă bucur de îndurarea Ta, căci vezi ticăloșia mea, știi neliniștea sufletului meu

8 și nu mă vei da în mâinile vrăjmașului, ci îmi vei pune picioarele la loc larg!

9 Ai milă de mine, Doamne, căci sunt în strâmtorare: fața, sufletul și trupul mi s-au topit de întristare;

10 mi se sfârșește viața în durere și anii în suspine. Mi s-au sleit puterile din pricina fărâdelegii mele și-mi putrezesc oasele!

11 Din pricina potrivnicilor mei, am ajuns de ocară, de mare ocară, pentru vecinii mei și de groază pentru prietenii mei; cei ce mă văd pe uliță fug de mine.

12 Sunt uitat de inimi ca un mort, am ajuns ca un vas sfărâmat.

13 Aud vorbele rele ale multora, văd spaima care domnește împrejur, când se sfătuiesc ei împreună împotriva mea și uneltesc să-mi ia viața.

14 Dar eu mă încred în Tine,

Doamne, și zic: „Tu ești Dumnezeul meu!”

15 Soarta mea este în mâna Ta; scapă-mă de vrăjmașii și de prigonitorii mei!

16 Fă să lumineze Fața Ta peste robul Tău, scapă-mă prin îndurarea Ta!

17 Doamne, să nu rămân de rușine când Te chem, ci să rămână de rușine cei răi și ei să se coboare muți în Locuința morților!

18 Să amuțească buzele mincinoase, care vorbesc cu îndrăzneală, cu trufie și dispreț împotriva celui neprihănit!

19 O, cât de mare este bunătatea Ta, pe care o păstrezi pentru cei ce se tem de Tine și pe care o arăți celor ce se încred în Tine, în fața fiilor oamenilor!

20 Tu îi ascunzi la adăpostul Feței Tale de cei ce-i prigonesc, îi ocrotești în cortul Tău de limbile care-i clevetesc.

21 Binecuvântat să fie Domnul, căci Și-a arătat în chip minunat îndurarea față de mine: parc-aș fi fost într-o cetate întărită!

22 În pornirea mea nechibzuită, ziceam: „Sunt izgonit dinaintea Ta!” Dar Tu ai auzit glasul rugăciunilor mele când am strigat spre Tine.

23 Iubiți dar pe Domnul, toți cei iubiți de El, căci Domnul păzește pe cei credincioși și pedepsește aspru pe cei mândri!

24 Fiți tari și îmbărbătați-vă inima, toți cei ce nădărduiți în Domnul!

PSALMII

Capitolul 32

Un psalm al lui David. O cântare

1 Ferice de cel cu fărădelegea iertată și de cel cu păcatul acoperit!

2 Ferice de omul căruia nu-i ține în seamă Domnul nelegiuirea și în duhul căruia nu este viclenie!

3 Câtă vreme am tăcut, mi se topeau oasele de gemetele mele necurmăte,

4 căci zi și noapte mâna Ta apăsa asupra mea; mi se usca vlaga cum se usucă pământul de seceta verii.

(Oprire)

5 Atunci Ți-am mărturisit păcatul meu și nu mi-am ascuns fărădelegea. Am zis: „Îmi voi mărturisi Domnului fărădelegile!” *(Oprire)* Și Tu ai iertat vina păcatului meu.

6 De aceea orice om evlavios să se roage Ție la vreme potrivită! Și chiar de s-ar vărsa ape mari, pe el nu-l vor atinge deloc.

7 Tu ești ocrotirea mea, Tu mă scoți din necaz, Tu mă înconjori cu cântări de izbăvire. *(Oprire)*

8 „Eu, zice Domnul, te voi învăța și-ți voi arăta calea pe care trebuie s-o urmezi, te voi sfătui și voi avea privirea îndreptată asupra ta.”

9 Nu fiți ca un cal sau ca un catâr fără pricepere, pe care-l strunești cu un frâu și o zăbală cu care-l legi ca să nu se apropie de tine!

10 De multe dureri are parte cel rău, dar cel ce se încrede în Domnul este înconjurat cu îndurarea Lui.

11 Neprihăniților, bucurați-vă în

Domnul și veseliți-vă! Scoateți
strigăte de bucurie, toți cei cu inima
fără prihană!

PSALMII

Capitolul 33

1 Neprihăniților, bucurați-vă în
Domnul! Oamenilor fără prihană le
șade bine cântarea de laudă.
2 Lăudați pe Domnul cu harpa,
lăudați-L cu alăuta cu zece coarde!
3 Cântați-I o cântare nouă! Faceți să
răsune coardele și glasurile voastre!
4 Căci Cuvântul Domnului este
adevărat și toate lucrările Lui se
împlinesc cu credincioșie.
5 El iubește dreptatea și neprihănirea;
bunătatea Domnului umple
pământul.
6 Cerurile au fost făcute prin
Cuvântul Domnului și toată oștirea
lor, prin suflarea gurii Lui.
7 El îngrămădește apele mării într-un
morman și pune adâncurile în
cămări.
8 Tot pământul să se teamă de
Domnul! Toți locuitorii lumii să
tremure înaintea Lui!
9 Căci El zice și se face; poruncește
și ce poruncește ia ființă.
10 Domnul răstoarnă sfaturile
neamurilor, zădărnicește planurile
popoarelor.
11 Dar sfaturile Domnului dăinuiesc
pe vecie și planurile inimii Lui, din
neam în neam.
12 Ferice de poporul al cărui
Dumnezeu este Domnul! Ferice de
poporul pe care Și-l alege El de
moștenire!

13 Domnul privește din înălțimea
cerurilor și vede pe toți fiii
oamenilor.

14 Din locașul locuinței Lui, El
privește pe toți locuitorii pământului.

15 El le întocmește inima la toți și ia
aminte la toate faptele lor.

16 Nu mărimea oștirii scapă pe
împărat, nu mărimea puterii
izbăvește pe viteaz;

17 calul nu poate da chezășia
biruinței și toată vlaga lui nu dă
izbăvirea.

18 Iată, ochiul Domnului privește
peste cei ce se tem de El, peste cei ce
nădăjduiesc în bunătatea Lui,

19 ca să le scape sufletul de la moarte
și să-i țină cu viață în mijlocul
foametei.

20 Sufletul nostru nădăjduiește în
Domnul; El este Ajutorul și Scutul
nostru.

21 Da, inima noastră își găsește
bucuria în El, căci avem încredere în
Numele Lui cel sfânt.

22 Doamne, fie îndurarea Ta peste
noi, după cum o nădăjduim noi de la
Tine!

PSALMII

Capitolul 34

*Un psalm alcătuit de David când a
făcut pe nebunul în fața lui Abimelec
și a plecat izgonit de el*

1 Voi binecuvânta pe Domnul în
orice vreme; lauda Lui va fi
totdeauna în gura mea.

2 Să mi se laude sufletul în Domnul!
Să asculte cei nenorociți și să se

bucure!

3 Înălțați pe Domnul împreună cu mine! Să laudăm cu toții Numele Lui!

4 Eu am căutat pe Domnul și mi-a răspuns: m-a izbăvit din toate temerile mele.

5 Când îți întorci privirile spre El, te luminezi de bucurie și nu ți se umple fața de rușine.

6 Când strigă un nenorocit, Domnul aude și-l scapă din toate necazurile lui.

7 Îngerul Domnului tăbărăște în jurul celor ce se tem de El și-i scapă din primejdie.

8 Gustați și vedeți ce bun este Domnul! Ferice de omul care se încrede în El!

9 Temeți-vă de Domnul voi, sfinții Lui, căci de nimic nu duc lipsă cei ce se tem de El!

10 Puii de leu duc lipsă și li-i foame, dar cei ce caută pe Domnul nu duc lipsă de niciun bine.

11 Veniți, fiilor, și ascultați-mă, căci vă voi învăța frica de Domnul!

12 Cine este omul care dorește viața și vrea să aibă parte de zile fericite?

13 Ferește-ți limba de rău și buzele de cuvinte înșelătoare!

14 Depărtează-te de rău și fă binele; caută pacea și aleargă după ea!

15 Ochii Domnului sunt peste cei fără prihană și urechile Lui iau aminte la strigătele lor.

16 Domnul Își întoarce Fața împotriva celor răi, ca să le șteargă pomenirea de pe pământ.

17 Când strigă cei fără prihană,

Domnul aude și-i scapă din toate necazurile lor.

18 Domnul este aproape de cei cu inima înfrântă și mântuiește pe cei cu duhul zdrobit.

19 De multe ori vine nenorocirea peste cel fără prihană, dar Domnul îl scapă totdeauna din ea.

20 Toate oasele i le păzește, ca niciunul din ele să nu i se sfărâme.

21 Pe cel rău îl omoară nenorocirea, dar vrăjmașii celui fără prihană sunt pedepsiți.

22 Domnul scapă sufletul robilor Săi și niciunul din cei ce se încred în El nu este osândit.

PSALMII

Capitolul 35

Un psalm al lui David

1 Apără-mă Tu, Doamne, de potrivnicii mei, luptă Tu cu cei ce se luptă cu mine!

2 Ia pavăza și scutul și scoală-Te să-mi ajuți!

3 Învârte sulița și săgeata împotriva prigonitorilor mei! Zi sufletului meu: „Eu sunt mântuirea ta”!

4 Rușinați și înfrunțați să fie cei ce vor să-mi ia viața! Să dea înapoi și să roșească cei ce-mi gândesc pieirea!

5 Să fie ca pleava luată de vânt și să-i gonească îngerul Domnului!

6 Drumul să le fie întunecos și alunecos și să-i urmărească îngerul Domnului!

7 Căci mi-au întins lațul lor, fără pricină, pe o groapă, pe care au săpat-o fără temei, ca să-mi ia viața;
8 să-i ajungă prăpădul pe neașteptate, să fie prinși în lațul pe care l-au întins, să cadă în el și să piară!
9 Și atunci mi se va bucura sufletul în Domnul: se va veseli de mântuirea Lui.
10 Toate oasele mele vor zice: „Doamne, cine poate, ca Tine, să scape pe cel nenorocit de unul mai tare decât el, pe cel nenorocit și sărac de cel ce-l jefuiește?”
11 Niște martori mincinoși se ridică și mă întrebă de ceea ce nu știu.
12 Îmi întorc rău pentru bine: mi-au lăsat sufletul pustiu.
13 Și eu, când erau ei bolnavi, mă îmbrăcam cu sac, îmi smeream sufletul cu post și mă rugam cu capul plecat la sân.
14 Umblam plin de durere ca pentru un prieten, pentru un frate; cu capul plecat, ca de jalea unei mame.
15 Dar când mă clatin eu, ei se bucură și se strâng; se strâng fără știrea mea, ca să mă batjocorească, și mă sfâșie neîncetat.
16 Scrâșnesc din dinți împotriva mea împreună cu cei nelegiuți, cu secăturile batjocoritoare.
17 Doamne, până când Te vei uita la ei? Scapă-mi sufletul din cursele lor, scapă-mi viața din ghearele acestor pui de lei!
18 Și eu Te voi lauda în adunarea cea mare și Te voi slăvi în mijlocul unui popor mare la număr.
19 Să nu se bucure de mine cei ce pe

nedrept îmi sunt vrăjmași, nici să nu-și facă semne cu ochiul cei ce mă urăsc fără temei!
20 Căci ei nu vorbesc de pace, ci urzesc înșelătorii împotriva oamenilor liniștiți din țară.
21 Își deschid gura larg împotriva mea și zic: „Ha! Ha! Ochii noștri își văd acum dorința împlinită!”
22 Doamne, Tu vezi: nu tăcea! Nu Te depărta de mine, Doamne!
23 Trezește-Te și scoală-Te să-mi faci dreptate! Dumnezeu și Doamne, apără-mi pricina!
24 Judecă-mă după dreptatea Ta, Doamne, Dumnezeul meu, ca să nu se bucure ei de mine!
25 Să nu zică în inima lor: „Aha! iată ce doream!” Să nu zică: „L-am înghițit!”
26 Ci să fie rușinați și înfrunțați toți cei ce se bucură de nenorocirea mea! Să se îmbrace cu rușine și ocară cei ce se ridică împotriva mea!
27 Să se bucure și să se veselească cei ce găsesc plăcere în nevinovăția mea și să zică neîncetat: „Mărit să fie Domnul, care vrea pacea robului Său!”
28 Și atunci limba mea va lauda dreptatea Ta, în toate zilele va spune lauda Ta.

PSALMII

Capitolul 36

Către mai-marele cântăreților.

*Un psalm al lui David, robul
Domnului*

1 Nelegiuirea celui rău zice inimii mele: „Nu este frică de Dumnezeu înaintea ochilor lui.”

2 Căci se măgulește singur în ochii lui, ca să-și desăvârșească fărădelegea, ca să-și potolească ura.

3 Cuvintele gurii lui sunt mincinoase și înșelătoare; nu mai vrea să lucreze cu înțelepciune și să facă binele.

4 În așternutul lui se gândește la răutate, stă pe o cale care nu este bună și nu urăște răul.

5 Bunătatea Ta, Doamne, ajunge până la ceruri și credincioșia Ta, până la nori.

6 Dreptatea Ta este ca munții lui Dumnezeu și judecățile Tale sunt ca adâncul cel mare. Doamne, Tu sprijini pe oameni și pe dobitoace!

7 Cât de scumpă este bunătatea Ta, Dumnezeule! La umbra aripilor Tale găsesc fiii oamenilor adăpost.

8 Se satură de belșugul Casei Tale și-și adăpi din șuvoiul desfătărilor Tale.

9 Căci la Tine este izvorul vieții; prin lumina Ta vedem lumina.

10 Întinde-Ți și mai departe bunătatea peste cei ce Te cunosc și dreptatea peste cei cu inima neprihănită!

11 Să nu m-ajungă piciorul celui mândru și să nu mă pună pe fugă mâna celor răi!

12 Cei ce fac fărădelegea au și început să cadă; sunt răsturnați și nu pot să se mai scoale.

PSALMII

Capitolul 37

Un psalm al lui David

1 Nu te mânia pe cei răi și nu te uita cu jind la cei ce fac răul;

2 căci sunt cosiți iute, ca iarba, și se veștejesc ca verdeța!

3 Încrede-te în Domnul și fă binele; locuiește în țară și umblă în credincioșie!

4 Domnul să-ți fie desfătarea și El îți va da tot ce-ți dorește inima.

5 Încredințează-ți soarta în mâna Domnului, încrede-te în El și El va lucra!

6 El va face să strălucească dreptatea ta ca lumina și dreptul tău ca soarele la amiază.

7 Taci înaintea Domnului și nădăjduiește în El! Nu te mânia pe cel ce izbutește în umbletele lui, pe omul care își vede împlinirea planurilor lui rele!

8 Lasă mânia, părăsește iuțimea; nu te supăra, căci supărarea duce numai la rău!

9 Fiindcă cei răi vor fi nimiciți, iar cei ce nădăjduiesc în Domnul vor stăpâni țara.

10 Încă puțină vreme și cel rău nu va mai fi; te vei uita la locul unde era și nu va mai fi.

11 Cei blânzi moștenesc țara și au

belșug de pace.

12 Cel rău face la planuri împotriva celui neprihănit și scrâșnește din dinți împotriva lui.

13 Domnul râde de cel rău, căci vede că-i vine și lui ziua.

14 Cei răi trag sabia și își încordează arcul, ca să doboare pe cel nenorocit și sărac, ca să înjunghie pe cei cu inima neprihănită.

15 Dar sabia lor intră în însăși inima lor și li se sfărâmă arcurile.

16 Mai mult face puținul celui neprihănit decât belșugul multor răi.

17 Căci brațele celui rău vor fi zdrobite, dar Domnul sprijină pe cei neprihăniți.

18 Domnul cunoaște zilele oamenilor cinstiți și moștenirea lor ține pe vecie.

19 Ei nu rămân de rușine în ziua nenorocirii, ci au de ajuns în zilele de foamete.

20 Dar cei răi pier și vrăjmașii Domnului sunt ca cele mai frumoase pășuni: pier, pier ca fumul.

21 Cel rău ia cu împrumut și nu dă înapoi, dar cel neprihănit este milos și dă.

22 Căci cei binecuvântați de Domnul stăpânesc țara, dar cei blestemați de El sunt nimiciți.

23 Domnul întărește pașii omului când Îi place calea lui;

24 dacă se întâmplă să cadă, nu este doborât de tot, căci Domnul îl apucă de mână.

25 Am fost tânăr și am îmbătrânit, dar n-am văzut pe cel neprihănit părăsit, nici pe urmașii lui cerșindu-

și pâinea.

26 Ci el totdeauna este milos și dă cu împrumut, și urmașii lui sunt binecuvântați.

27 Depărtează-te de rău, fă binele și vei dăinui pe vecie!

28 Căci Domnul iubește dreptatea și nu părăsește pe credincioșii Lui. Totdeauna ei sunt sub paza Lui, dar sămânța celor răi este nimicită.

29 Cei neprihăniți vor stăpâni țara și vor locui în ea pe vecie.

30 Gura celui neprihănit vestește înțelepciunea și limba lui trâmbițează dreptatea.

31 Legea Dumnezeului său este în inima lui și nu i se clatină pașii.

32 Cel rău pândește pe cel neprihănit și caută să-l omoare,

33 dar Domnul nu-l lasă în mâinile lui și nu-l osândește când vine la judecată.

34 Nădăjduiește în Domnul, păzește calea Lui, și El te va înălța ca să stăpânești țara: vei vedea pe cei răi nimiciți.

35 Am văzut pe cel rău în toată puterea lui; se întindea ca un copac verde.

36 Dar când am trecut a doua oară, nu mai era acolo; l-am căutat, dar nu l-am mai putut găsi.

37 Uită-te bine la cel fără prihană și privește pe cel fără vicleșug, căci omul de pace are parte de moștenitori,

38 dar cei răzvrățiți sunt nimiciți cu toții, sămânța celor răi este prăpădită.

39 Scăparea celor neprihăniți vine de

la Domnul; El este ocrotitorul lor la vremea necazului.

40 Domnul îi ajută și-i izbăvește; îi izbăvește de cei răi și-i scapă, pentru că se încred în El.

PSALMII

Capitolul 38

Un psalm al lui David.

Spre aducere aminte

1 Doamne, nu mă muștra în mânia Ta și nu mă pedepsi în urgia Ta!
2 Căci săgețile Tale s-au înfipt în mine și mâna Ta apasă asupra mea.
3 N-a mai rămas nimic sănătos în carnea mea din pricina mâniei Tale; nu mai este nicio vlagă în oasele mele în urma păcatului meu.
4 Căci fărădelegile mele se ridică deasupra capului meu; ca o povară grea, sunt prea grele pentru mine.
5 Rănile mele miros greu și sunt pline de coptură, în urma nebuniei mele.
6 Sunt gârbovit, peste măsură de istovit. Toată ziua umblu plin de întristare.
7 Căci o durere arzătoare îmi mistuie măruntaiele și n-a mai rămas nimic sănătos în carnea mea.
8 Sunt fără putere, zdrobit cu desăvârșire; tulburarea inimii mele mă face să gem.
9 Doamne, toate dorințele mele sunt înaintea Ta și suspinele mele nu-Ți sunt ascunse.
10 Inima îmi bate cu tărie, puterea mă

părăsește și lumina ochilor mei nu mai este cu mine.

11 Prietenii și cunoscuții mei se depărtează de rana mea și rudele mele stau deoparte.

12 Cei ce vor să-mi ia viața își întind cursele, cei ce-mi caută nenorocirea spun răutăți și toată ziua urzesc la înșelătorii.

13 Iar eu sunt ca un surd: n-aud; sunt ca un mut, care nu deschide gura.

14 Sunt ca un om care n-aude și în gura căruia nu este niciun răspuns.

15 Doamne, în Tine nădăjduiesc; Tu vei răspunde, Doamne Dumnezeule!

16 Căci zic: „Nu îngădui să se bucure vrăjmașii mei de mine și să se fudulească împotriva mea, când mi se clatină piciorul!”

17 Căci sunt aproape să cad și durerea mea este totdeauna înaintea mea.

18 Îmi mărturisesc fărădelegea, mă doare de păcatul meu.

19 Dar vrăjmașii mei sunt plini de viață și plini de putere; cei ce mă urăsc fără temei sunt mulți la număr.

20 Ei îmi întorc rău pentru bine, îmi sunt potrivnici, pentru că eu urmăresc binele.

21 Nu mă părăsi, Doamne! Dumnezeule, nu Te depărta de mine!

22 Vino degrabă în ajutorul meu, Doamne, Mântuirea mea!

PSALMII

Capitolul 39

Către mai-marele cântăreților: către Iedutun. Un psalm al lui David

1 Ziceam: „Voi veghea asupra căilor mele, ca să nu păcătuiesc cu limba; îmi voi pune frâu gurii cât va sta cel rău înaintea mea.”

2 Am stat mut, în tăcere; am tăcut, măcar că eram nenorocit, și totuși durerea mea nu era mai puțin mare.

3 Îmi ardea inima în mine, un foc lăuntric mă mistuia, și atunci mi-a venit cuvântul pe limbă și am zis:

4 „Doamne, spune-mi care este sfârșitul vieții mele, care este măsura zilelor mele, ca să știu cât de trecător sunt!”

5 Iată că zilele mele sunt cât un lat de mână și viața mea este ca o nimica înaintea Ta. (*Oprire*) Da, orice om este doar o suflare, oricât de bine s-ar ține.

6 Da, omul umblă ca o umbră, se frământă degeaba, strânge la comori și nu știe cine le va lua.

7 Acum, Doamne, ce mai pot nădăjdui eu? În Tine îmi este nădejdea.

8 Izbăvește-mă de toate fărădelegile mele! Nu mă face de ocară celui nebun!

9 Stau mut, nu deschid gura, căci Tu lucrezi.

10 Abate-Ți loviturile de la mine! Îmi iese sufletul sub loviturile mâinii Tale.

11 Tu pedepsești pe om și-l lovești

pentru fărădelegea lui; îi prăpădești, ca molia, ce are el mai scump. Da, orice om este doar o suflare.

(*Oprire*)

12 Ascultă-mi rugăciunea, Doamne, și pleacă-Ți urechea la strigătele mele! Nu tăcea în fața lacrimilor mele! Căci sunt un străin înaintea Ta, un pribeag, ca toți părinții mei.

13 Abate-Ți privirea de la mine și lasă-mă să răsuflu, până nu mă duc și să nu mai fiu!

PSALMII

Capitolul 40

Către mai-marele cântăreților.

Un psalm al lui David

1 Îmi pusesem nădejdea în Domnul, și El S-a plecat spre mine, mi-a ascultat strigătele.

2 M-a scos din groapa pieirii, din fundul mocirlei; mi-a pus picioarele pe stâncă și mi-a întărit pașii.

3 Mi-a pus în gură o cântare nouă, o laudă pentru Dumnezeuul nostru. Mulți au văzut lucrul acesta, s-au temut și s-au încrezut în Domnul.

4 Ferice de omul care își pune încrederea în Domnul și care nu se îndreaptă spre cei trufași și mincinoși!

5 Doamne Dumnezeule, multe sunt minunile și planurile Tale pentru mine: nimeni nu se poate asemăna cu Tine. Aș vrea să le vestesc și să le trâmbitez, dar numărul lor este prea mare ca să le povestesc.

6 Tu nu dorești nici jertfă, nici dar de mâncare, ci mi-ai străpuns urechile; nu ceri nici ardere-de-tot, nici jertfă de ispășire.

7 Atunci am zis: „Iată-mă că vin! – În sulul cărții este scris despre mine.

–

8 Vreau să fac voia Ta, Dumnezeule! Și Legea Ta este în fundul inimii mele.”

9 Vestesc îndurarea Ta în adunarea cea mare; iată că nu-mi închid buzele. Tu știi lucrul acesta, Doamne!

10 Nu țin în inima mea îndurarea Ta, ci vestesc adevărul tău și mântuirea Ta și nu ascund bunătatea și credincioșia Ta în adunarea cea mare.

11 Tu, Doamne, nu-mi vei opri îndurările Tale, ci bunătatea și credincioșia Ta mă vor păzi totdeauna.

12 Căci rele fără număr mă împresoară, m-au ajuns pedepsele pentru nelegiuirile mele și nu le mai pot suferi vederea. Sunt mai multe decât perii capului meu și mi se înmoaie inima.

13 Izbăvește-mă, Doamne! Vino, Doamne, degrabă în ajutorul meu!

14 Să fie rușinați și înfrunțați toți cei ce vor să-mi ia viața! Să dea înapoi și să roșească de rușine cei ce-mi doresc pierzarea!

15 Să rămână înlemnii de rușinea lor cei ce-mi zic: „Ha! Ha!”

16 Să se bucure și să se veselească în Tine toți cei ce Te caută! Cei ce iubesc mântuirea Ta să zică fără

încetare: „Mărit să fie Domnul!”

17 Eu sunt sărac și lipsit, dar Domnul Se gândește la mine. Tu ești ajutorul și izbăvitorul meu: nu zăbovi, Dumnezeule!

PSALMII

Capitolul 41

Către mai-marele cântăreților.

Un psalm al lui David

1 Ferice de cel ce îngrijește de cel sărac, căci în ziua nenorocirii Domnul îl izbăvește;

2 Domnul îl păzește și-l ține în viață. El este fericit pe pământ și nu-l lași la bunul plac al vrăjmașilor lui.

3 Domnul îl sprijină când este pe patul de suferință: îi ușurezi durerile în toate bolile lui.

4 Eu zic: „Doamne, ai milă de mine! Vindecă-mi sufletul, căci am păcătuit împotriva Ta!”

5 Vrăjmașii mei zic cu răutate despre mine: „Când va muri? Când îi va pieri numele?”

6 Dacă vine cineva să mă vadă, vorbește neadevăruri, strânge temeuri ca să mă vorbească de rău; și când pleacă, mă vorbește de rău pe afară.

7 Toți vrăjmașii mei șoptesc între ei împotriva mea și cred că nenorocirea mea îmi va aduce pieirea.

8 „Este atins rău de tot”, zic ei, „iată-l culcat, n-are să se mai scoale!”

9 Chiar și acela cu care trăiam în pace, în care îmi puneam încrederea

și care mânca din pâinea mea, ridică
și el călcâiul împotriva mea.

10 Dar Tu, Doamne, ai milă de mine
și ridică-mă, ca să le răsplătesc cum
li se cuvine!

11 Prin aceasta voi cunoaște că mă
iubești, dacă nu mă va birui
vrăjmașul meu.

12 Tu m-ai sprijinit din pricina
neprihănirii mele și m-ai așezat pe
vecie înaintea Ta.

13 Binecuvântat să fie Domnul
Dumnezeul lui Israel, din veșnicie în
veșnicie! Amin! Amin!